

Sygn. akt VI W 882/16

RSOW 1636/A/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu Wydział VI Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Rolirad – Majewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Woźnica

W obecności oskarżyciela: KPP Inowrocław -----

po rozpoznaniu dnia: 14.07.2016r. w Inowrocławiu

sprawy przeciwko: **S. R.** synowi Z. i K. z domu R. urodzonego (...) w I., zamieszkałego I. ul. (...), PESEL (...)

obwinionemu o to, że:

W dniu 19 kwietnia 2016r. ok. godz. 20.23 w I. ul. (...) na terenie sklepu (...) dokonał kradzieży kawy J. łącznej wartości 21,99 zł. na szkodę (...) Polska

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

orzeka:

1. uznaje obwinionego **S. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę aresztu w rozmiarze 15 (piętnastu) dni
2. na podstawie art. 119 § 4 kw zobowiązuje obwinionego do zapłaty równowartości ukradzonego mienia tj. kwoty 21,99 zł. na rzecz (...) SA
3. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI W 882/16

UZASADNIENIE

w sprawie S. R. obwinionego o czyny z art. 119§1 k.w. Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 kwietnia 2016 roku około godziny 20.20 S. R. przyszedł do sklepu(...)przy ul. (...). Wymieniony z regału zabrał w celu przywłaszczenia kawę J. wartości 21,99 zł, po czym opuścił sklep nie płacąc za towar, działając tym samym na szkodę (...) Polska. Zdarzenie zostało zarejestrowane przez monitoring sklepowy. W dniu 20 kwietnia 2016 r. K. C., po zgłoszeniu sytuacji przez kasjerkę, dokonał przejrzenia zapisu monitoringu. Wymieniony rozpoznał, iż kradzieży kawy dnia poprzedniego dokonał, znany z dokonanych uprzednio kradzieży, S. R.. O powyższym powiadomiono funkcjonariuszy KPP Inowrocław, przy okazji zgłoszenia kradzieży z dnia 21 kwietnia 2016 r.

Dowód: notatka urzędowa (k. 5 akt); protokół ujęcia osoby podejrzanej (k. 6 akt)monitoring (k. 15-18 akt), zeznania K. C. (k. 23-24, 31 v akt)

S. R. był w przeszłości karany za popełnianie wykroczeń.

Dowód: wyroki Sądu Rejonowego w Inowrocławiu (k. 34, 36-40)

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody.

Obwiniony S. R. nie złożył w toku postępowania wyjaśnień, nie stawiał się na wezwanie Policji jak również na wezwanie Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. C. (k. 23-24, 31 v akt) Zeznania te były jasne, logiczne, nie zawierały sprzeczności, nadto znajdowały oparcie w dowodach z dokumentów, zapisu monitoringu. Świadek nie miał żadnego interesu w złożeniu zeznań określonej treści, w bezzasadnym obciążeniu obwinionego. Zeznań tych nie można traktować w kategorii pomówienia, brak na to jakichkolwiek dowodów. Wymieniony wskazał na sprawstwo obwinionego, nie miał żadnych wątpliwości co do rozpoznania obwinionego, zwłaszcza iż znał go z wcześniej dokonanych kradzieży. Świadek nie miał również żadnych wątpliwości co do rodzaju ukradzionego towaru.

Za bardzo przydatny Sąd uznał również dowody zgromadzone w aktach sprawy w postaci dokumentów. Sąd uznał dowody te za wiarygodne w całości, żadna ze stron wiarygodności tej nie kwestionowała.

W tym stanie rzeczy wina obwinionego nie budziła wątpliwości i polegała na tym, że:

w dniu 19 kwietnia 2016 r. ok. godz. 20.23 w I. ul. (...) na terenie sklepu (...) dokonał kradzieży kawy J. łącznej wartości 21,99 zł na szkodę (...) Polska.

Zachowaniem wyżej opisanym obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 119§1 k.w.

Zgodnie z art. 119 § 1 kw odpowiedzialności za wykroczenie podlega ten sprawca, który kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia.

Obwiniony zachowaniem swoim opisanym wyżej wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 119§1 k.w. albowiem dokonał kradzieży kawy. Obwiniony za zabrany z regału towar nie zapłacił i opuścił sklep, tym samym dopuszczając się wykroczenia z art. 119§1 k. w.

Sąd wymierzył obwinionemu karę 15 dni aresztu. Zgodnie z art. 33 § 1 kw organ orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę za dane wykroczenie, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu i biorąc pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego. Wymierzając karę, organ orzekający bierze pod uwagę w szczególności rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia (§ 2). Jako okoliczności łagodzące uwzględnia się w szczególności działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem ciężkich warunków rodzinnych lub osobistych; działanie sprawcy wykroczenia pod wpływem silnego wzburzenia wywołanego krzywdzącym stosunkiem do niego lub do innych osób; działanie z pobudek zasługujących na uwzględnienie; prowadzenie przez sprawcę nienagannego życia przed popełnieniem wykroczenia i wyróżnianie się spełnianiem obowiązków, zwłaszcza w zakresie pracy; przyczynienie się lub staranie się sprawcy o przyczynienie się do usunięcia szkodliwych następstw swego czynu. Jako okoliczności obciążające uwzględnia się w szczególności działanie sprawcy w celu osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej; działanie w sposób zasługujący na szczególne potępienie; uprzednie ukaranie sprawcy za podobne przestępstwo lub wykroczenie; chuligański charakter wykroczenia; działanie pod wpływem alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka; popełnienie wykroczenia na szkodę osoby bezradnej lub osoby, której sprawca powinien okazać szczególne względy; popełnienie wykroczenia we współdziałaniu z małoletnim.

Sąd doszedł do przekonania, że obwinionemu należy wymierzyć karę aresztu w wymiarze wynoszącym 15 dni. Przemawia za tym charakter czynu, uprzednia karalność za wykroczenia przeciwko mieniu, dyrektywy wymiaru kary oraz konieczność osiągnięcia efektów prewencyjnych w zakresie ogólnym i indywidualnym. Obwiniony mimo wcześniejszych orzeczeń w dalszym ciągu podejmował działania naruszające porządek prawny, szkody nie naprawił.

Zgodnie z art. 35 kw jeżeli ustawa daje możliwość wyboru między aresztem a inną karą, areszt można orzec tylko wtedy, gdy czyn popełniono umyślnie, a zarazem za orzeczeniem kary aresztu przemawia waga czynu lub okoliczności sprawy świadczą o demoralizacji sprawcy albo sposób jego działania zasługuje na szczególne potępienie. W ocenie Sądu zważając na ilość wykroczeń przypisanych obwinionemu oraz jego uprzednią karalność niecelowym było wymierzenie kary wolnościowej, nawet przy uwzględnieniu iż wartość ukradzionego mienia nie była duża.. Obwiniony lekceważył uprzednio wymierzone kary, nie dają one żadnych rezultatów, tym samym zdaniem Sądu zachodzi konieczność wymierzenia kary o charakterze izolacyjnym. Przemawiają za tym również względy prewencji ogólnej. Drobne kradzieże sklepowe stanowią obecnie plagę, wymagają zdecydowanych i konkretnych działań poprzez orzekanie kar najsurowszych, tak aby czyny te przestały się opłacać, a ich sprawcy nie czynili sobie drwin z porządku prawnego i wymiaru sprawiedliwości.

Należy podkreślić, że czyn w postaci kradzieży dokonany przez obwinionego został popełniony umyślnie. Okoliczności sprawy świadczą o demoralizacji sprawcy, który popełnił wielokrotnie czyny zabronione. Obwiniony był dotychczas karany sądownie za wykroczenia. Obwiniony lekceważył sobie obowiązujący porządek prawny. Jego działanie w zakresie kradzieży motywowane były chęcią łatwego zysku. Orzekane dotąd kary grzywny i ograniczenia wolności nie przyniosły żadnego rezultatu.

Sąd na podstawie art. 119§4 k.w. zobowiązał obwinionego do zapłaty równowartości ukradzionego mienia tj. kwoty 21,99 zł na rzecz pokrzywdzonego albowiem szkoda jak dotąd nie została naprawiona.

Sąd na mocy art. 119 kpsw w zw. z art. 624 kpk zwolnił obwinionego od kosztów sądowych uznając, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację. Obwiniony nie pracuje.

Sędzia Sądu Rejonowego

Sylwia Rolirad- Majewska